

Dr. Fodor László dékán:

Szeretettel köszöntök minden, a Szent István Egyetem Állatorvos-tudományi Kara iránt érdeklődőt!

Karunk Európa egyik legrégebbi állatorvosképző kara, ahol 1787 óta megszakítás nélkül folyik az oktatás. Bár a képzés hangsúlyai az eltelt több mint két évszázad alatt sokat változtak, az a cél, hogy a nemzet-

közi színvonalhoz igazodó, jól képzett állatorvosokat bocsássunk ki, nem változott. E küldetésének a Kar azért tudott nemzetközileg kiemelkedő módon mindig megfelelni, mert elválaszthatatlan egységnek tartotta az oktatást, a kutatást, a továbbképzést és a szaktanácsadást. Kezdetben a hadászatilag fontos, ezért stratégiai jelentőségű loállomány egészségének védelme állt az állatgyógyászat homlokterében, később a súlypont fokozatosan áttevődött az élelmiszertermelő állatokra. Az utóbbi 10-15 évben egyre nagyobb hangsúlyt kaptak a kedvtelésből tartott állatok is, a legutóbbi években viszont az élelmiszer-előállítás biztonsága felé fordult a figyelem.

Az Állatorvos-tudományi Kar két szakon és három nyelven oktat. Évente 100-120 államilag támogatott magyar hallgató nyer felvételt az intézménybe. Nagyobb részük az állatorvosi, kisebb hányaduk a biológia szakon tanul. A magyar nyelvű oktatás mellett angol és német nyelven is folyik állatorvosképzés, az idegen nyelven tanuló hallgatók száma meghaladja a magyar hallgatókét. Az állatorvosképzést az Európai Állatorvosképző Intézmények Szövetsége (European Association of Establishments for Veterinary Education, EAEVE) már kétszer akkreditálta, és megállapította, hogy „a Kar állatorvosképzése megfelel a jó európai szintnek”.

A korszerű oktatás feltételei érdekében Karunk jelentős áldozatokat vállal. Így kezdhette meg működését az üllői Nagyállatklinika, a Kisállatklinika és a mobil klinika. A gyakorlati oktatást szolgálja a képzés egy félévvel történt meghosszabbítása, amikor a 11. félévben csak gyakorlati képzés folyik. A magas színvonalú betegellátás és a nagy esetszám az igényes klinikai képzés alapját teremti meg.

Különös színfoltja Karunknak a biológia szak. A mintegy másfél évtizede megkezdődött alkalmazott zoológus szak helyett indult a biológia BSc szak 2006-ban, amelyre a 2009/2010-es tanévtől biológia MSc szak épül. A kis létszámú, így intenzív képzést szolgáló szak igen jól felkészült hallgatókat vonz.

A nemzetközi igényekhez igazodó oktatást nemzetközileg elismert színvonalú kutatómunka alapozza meg. A

Kar tudományos kutatómunkája az állatorvos-tudomány minden területére (molekuláris biológia, állatorvosi élettan, anatómia, kórtan, gyógyszerstan, állattenyésztés, takarmányozás, élelmiszerhigiéni, állathigiéni, parazitológia, mikrobiológia, klinikai tudományok stb.), valamint a biológiatudomány számos területére kiterjed. Az oktatók és kutatók tudományos munkájának magas színvonalát mutatja a nemzetközi folyóiratokban közzétett nagyszámú publikáció és a közlemények igen magas impact faktora. Összesen 79 minősített oktatónk, kutatónk van, közülük 2 akadémikus és 14 az MTA doktora. Az aktív kutatómunka teremti meg az Állatorvos-tudományi Doktori Iskola feltételeit. Az itt tudományos minősítést szerző szakemberek jelentik az állatorvos-tudomány oktatói, kutatói utánpótlását.

A Karra felvett hallgatóknak nem ígérhetünk könnyen megszerezhető diplomát. Azt vállaljuk, hogy a legkorszerűbb ismereteket és a szakma gyakorlásához szükséges készségeket sajátíthatják el. Az általunk kibocsátott diploma képessé teszi őket arra, hogy a hivatás bármely szakterületén megállják helyüket, ismereteiket folyamatosan bővítve, gyakorlati tapasztalatokat gyűjtve a szakmát sikerrel művelő, előre vivő szakemberekként dolgozzanak. Szeretettel várunk hallgatóink közé minden megalapozott ismeretekkel rendelkező, a szakterület iránt elkötelezett, nemzetközi kitekintésű diákok!

Karunk képzési rendszere

A Kar két szakon oktat, az állatorvosképzés egységes osztatlan, 11 féléves képzés keretében folyik, míg a biológia szakon BSc és MSc képzés keretében lehet tanulni. A teljes állatorvosképzés elérhető angol nyelven és az állatorvosképzés első 4 szemeszterében németül is oktatunk. A doktori (PhD) képzés az Állatorvos-tudományi Doktori Iskola keretében folyik. A végzett szakemberek továbbképzése céljából 11 akkreditált szakirányú továbbképzési szakot (toxikológus szakállatorvos, kisélet-gyógyász szakállatorvos, élelmiszer-higiénikus szakállatorvos, állategészségügyi igazgatási és járványügyi szakállatorvos, mikrobiológus szakállatorvos, sértegeszségügyi szakállatorvos, lőegészségügyi szakállatorvos, baromfiégeszségügyi szakállatorvos, kérődző-egészségügyi szakállatorvos, egzotikus állatok szakállatorvosa, lovatanár és szervező) indít Karunk.

Sárközy Rita hallgató: László Noémi hallgató:

Nagy könnyebbség, hogy a Karnak saját kollégiuma van, és minden elődki hallgató jogosult kollégiumi el látásra. Első naptól élvezem a kollégiumi életet, hisz saját körünkben vagyunk, mindenki ugyanazt tanulja, segítjük egymást, valamint ismerjük a különböző évfolyamokat. Amikor elkezdtem az egyetemet, még zoológus-hallgatókkal éltünk és tanultunk együtt, de már harmadik éve biológusképzés folyik a Karon. A biológusok sok terepmunkával szereznek gyakorlati tudást munkájukhoz.

Az állatorvosi szakon az első két és fél évben alapozó modulok kell teljesíteni, ami a klinikai tárgyak előfeltétele. Ezekben az években tanuljuk meg, hogy hogyan is kell tanulni, hogyan kell élni azzal a szabadsággal, amit a mindennapi számonkérés hiánya okoz.

A Kisállatklinika és az üllői Nagyvállatklinika oktatókórházként üzemel, így a hallgatók a negyedik évtől kötelező ügyeletet teljesítenek két éven keresztül. Mindenki érdeklődésének megfelelően vehet részt a műtéteken, az ambuláns- és szakrendeléseken, így az elméleti képzés mellett a gyakorlatban is szerzünk némi jártasságot.

Jó tanulmányi átlag esetén ösztöndíjjal külföldön folytathatjuk tanulmányainkat, külföldön tölthetjük el a negyedik év végi nyári orvoslási gyakorlatot.

Számomra az igazi egyetemi élet harmadévből kezdődött. Ekkor lettem tagja a Hallgatói Önkormányzatnak, tantárgyfelelősként megtapasztaltam, milyen egy évfolyam érdekeit képviselni oktatóink előtt. Megkezdtem a TDK munkámat, így bepillantást nyertem a kutatók-oktatók világába. Amikor felvételiztem, meg sem fordult a fejemben, hogy valaha is érdekelne más, mint a klinikai munka, a gyógyítás, de ez a másfél év ráébresztett arra, hogy állatorvosként mennyi mindent lehet csinálni. A legfontosabb, hogy mindenki megtalálja önmagát a munkájában!

„Ki itt belépsz, hagyj fel minden reménnyel.” Lehetne ez is a mottója az Állatorvos-tudományi Karnak. Gólyaként az első anatómia előadás után az összes bátorságom és önbizalmam elszállt... Az ódon falak közt, nagy elődök szúrós tekintetétől kísér(t)ve próbáltunk beilleszkedni és méltónak lenni. Méltónak lenni egy hivatáshoz, egy oktatói-társadalmi elváráshoz.

Számomra igen embert próbáló feladat volt azt a teljesítményt nyújtani, amit saját magamtól elvártam. Az első vizsgaidőszak egy rémálommal ért fel. A második év végére kezdtem elhinni, hogy egyáltalán ide járhatok. Ekkor vettem meg az első egyetemi logós ruhadarabomat.

Probléma akad itt is, mint minden más karon. A bürokrácia és az A4-es oldalak tömkelege próbára teszi a türelmet és az ülgumókat is. De hát tudtuk jól, mire vállalkozunk. Kondicionálódásunknak köszönhetően az első év végére már mindenki nevet azon a szenvedésen, amit a felvételi előtt a három Lénárd-féle biológia tankönyv tanulása okoz, hiszen már egy éjjel elég lenne rá. A mellékvesekéreg centiben mérhetően megvastagodik. Pi-henni majd a diploma után ráérünk.

Szeretek Az Egyetemre járni! De nem a kötelező óralátogatás miatt vagyok bent reggeltől estig. Jól hangzana, de nem igaz. Az ok na-

gyon prózai, de számomra igen fontos: a barátok és a csoporttársak. Egészen kicsi odafigyeléssel fantasztikus embereket ismerhetsz meg, közhely nélkül, életre szóló barátságok születhetnek. Nélkülük semmit nem érne az az 5 év, amíg elérem a diplomát. A közösségi életlen lehet mit javítani, de ez csak hozzáállás kérdése. Minden évfolyamnak megvan a lehetősége jobban csinálni, rajtatok a világ szeme.

Így, negyedéven, kezdem látni az alagút végén a fényt. Még mindig nem biztos, hogy elérem, de ha egyszer kijutok az alagútból, a világ legboldogabb embere leszek. Soha nem felejtetem el a láthatatlanul felettünk lebegő nem-is-olyan-igaz idézetet: „Ki itt belépsz, hagyj fel minden reménnyel.”

Kicsit más a helyzet a néhány éve működő biológia BSc szakon, ahol a diákok igen családias hangulatban tanulhatnak, ennek minden előnyét és hátrányát érezhetik. Mindenki ismer mindenkit, nagyon összekovácsolódik az évfolyam. Hozzáteszem, nehéz úgy lógni, ha a tanár mindenkit név szerint ismer már az első hetekben. Cserébe erős véd- és dacsözetség alakul ki a diákok között, az oktatók is más oldalukat mutatják. Aki nem szeretne beleolvadni a névtelen tömegbe és igazi barátokat szerezve szeretné a diplomáját megszerzeni, bátran jelentkezzen erre a képzési formára!

Dr. Mándoki Míra egyetemi adjunktus:

Négyéves koromban jelentettem be, hogy állatorvos leszek. A családom hűledezve hallgatta tervemet. Múzeológus-néprajzkutató apukával, titkárnyó anyukával, "normális" testvérekkel és felmutatható orvos vagy állatorvos rokon nélkül, meglehetősen váratlan bejelentés volt ez. Mindenki bízott benne, hogy kinövöm, elmúlik. "Áh, nem kell komolyan venni" – legyintett a két nagymama egymást vizsgálva, bár az nekik is gyanús volt, hogy az első leírt és családi körben felolvasott mondatom úgy szólt: "A ló áll." Minden rajzomom lovak, kutyák, macskák, nyulak szerepel-

tek. Csak plüss állatokat kértem ajándékba, a babák sosem érdekeltek.

Kikönyörögtem, hogy tarthassak macskát, húsvéti nyulat – ezek voltak elérhetőek egy pécsi emeletes házban, de a lovak iránti rajongás megmaradt, egyre erősödött. Általános iskolás koromban a pécsi állatkert ZOO iskolájában töltöttem a nyaraimat a "nagypatások" gondozásával – ami ugyan elsősorban tevéűrülék lapátolást jelentett, de nekem egy lépés volt a hön áhitott CÉL felé.

Ahol csak lehetett, találtam egy lo-

vardát, a nyaralásokat lóháton töltöttem. A gimnáziumba vittem magammal a lovaglópálcámat és, amint kicsengettek, rohantam Üszögpusztára edzésre.

Közben egy ismerős James Herriot könyveit javasolta szüleimnek terápiaaként – mondván, hogy ha elolvassom őket, rögtön elmegy a kedvem az állatorvosi hivatástól. Nem így lett, egyre jobban rajongtam az állatorvoslás iránt. Felvételiztem az egyetemre, de Édesanyám utolsó erejével rábeszélte, hogy az állatorvos-tudományi helyett inkább az orvost válasszam. Beleegyeztem, de

Dr. Huszenicza Gyula egyetemi tanár:

A magas színvonalú oktatás alapfeltétele a nemzetközi szintű kutatás. A Szent István Egyetem Állatorvos-tudományi Karával szemben megfogalmazott társadalmi elvárás, hogy oktatói, kutatói az általuk képviselt rész tudományterületek alkotó művelésével szolgálják

- a fenntartható mezőgazdasági termelés és a biztonságos élelmiszer-előállítás igényeit, és ennek révén a vidék népességeltartó képességének a fokozását;

- a mezőgazdasági termék előállítás élelmiszerbiztonsági szempontok szerinti megszervezésével és ellenőrzésével, valamint az állatról emberre terjedő megbetegedések (zoonózisok) kontrolljával a fogyasztók egészségének megővését, a hazai nép egészségügyi helyzet javítását;
- a polgárosodás előre haladásával a kedvtelésből tartott, illetve társállatok egészségvédelme terén rájuk háruló feladatokat, és
- a biológiai sokféleség és a környezet védelmét.

A karunkon folyó kutatások az állatorvos-tudomány valamennyi területére kiterjednek, amely-

hez csatlakoznak a biológiai kutatások. A kutatások egy része az egészséges állatok életműködéseinek minél pontosabb megismerésére irányul, mások az egyes betegségek kortánának, a betegségek kórokozójának, a be-

tegségek gyógykezelésének és megelőzésének pontosabb megismerését célozzák. Kutatómunkánk során vizsgáljuk az állatok optimális termelésének és szaporodásának feltételeit. A kedvtelésből tartott, illetve társállatok magas színvonalú klinikai betegellátásának az igénye a vizsgálómódszerek, terápiás és műtéti eljárások korábban soha nem remélten széles skálájának fejlesztését és alkalmazását indokolja.

Korunk meghatározó kihívása, a teljes élelmiszerlánc biztonsága iránti igény világszerte általánossá, össz társadalmi szintűvé vált. Különösen fontosak karunkon az élelmiszerlánc-biztonságot érintő, az élelmiszer-előállítás teljes vertikumát átfogó kutatások.

Kutatómunkánk során megkülönböztetett jelentőségű feladatunk, hogy olyan önálló tudományos tevékenységre alkalmas, tudományos minősítéssel (PhD) rendelkező fiatal szakembereket neveljünk, akik megszerzett tudásukkal a jövőben is kimagasló, nemzetközileg is elismert szinten lesznek képesek feladataik megoldására.

Törekvünk, hogy karunk szellemi és anyagi erőit elsősorban azokra a témakörökre koncentráljuk, amelyek a társadalmi elvárásokból, földrajzi helyzetünkől és hazánk EU tagságából is adódóan a következő években a legszélesebb körű nemzetközi figyelemre tarthatnak számot, illetve amelyekkel hatékonyan szolgálhatjuk az állati eredetű termék előállítás fenntartható formájú fejlesztésének és biztonságának, a fogyasztók egészségvédelmének, valamint a klinikai és diagnosztikai jellegű szolgáltatói munka folyamatos korszerűsítésének, fejlesztésének az igényeit.

Gólyabáltól az Equus-napokig

én biztosan tudtam, hogy az orvosi vargabetű csupán, és az első év végén átjelentkeztem az ÁOTE-re.

Az első évek nem voltak könnyűek, elsősorban azért, mert az egyetemi lét másfajta hozzáállást kívánt. Változtatni kellett a gimnáziumban bevált tanulási módszereimen, hogy el-sajátítsam a nagy mennyiségű tananyagot. Másrészt azért, mert minden félévben más tantárgy keltette fel az érdeklődésemet. Családom bele-törődve hallgatta, mikor előálltam a különböző terveimmel: első félév végén anatómus akartam lenni, később biokémikus, majd takarmányo-zástannal és parazitológiával akartam foglalkozni, aztán a képzés vége felé a sebészi pálya vonzott, a leg-utolsó félévben pedig az élelmiszer-higiénia nyűgözött le.

Végül egy amerikai ösztöndíj dön-tötte el a sorsom, amikor két évig dolgoztam egy molekuláris kórbonc-tani laboratóriumban a Harvard Egyetemen. Végzés után a Kórbonc-tani és Igazságügyi Állatorvostani Tanszékre jelentkeztem gyakornok-nak. Az első év után ugyanitt lettem doktorandusz, majd később klinikai állatorvos, jelenleg adjunktus.

1991-ben léptem be hallgatóként az egyetem István utcai kapuján, és im-már 10 éve oktatom a leendő állatorvosokat. Minden nap örömmel me-gyek el a tanszékig. Világszerte dol-goznak már olyan állatorvosok, akik tőlem tanulták a kórbonctanban rejlő szépségeket, velem oldották meg a diagnosztika rejtvényeit. Előadásai-mon igyekszem átadni az évek során összegyűjtött tapasztalatot és gon-dolkodásra nevelni a hallgatókat. Boldog vagyok, hogy az Állatorvos-tudományi Kar oktatója lehetek.

Az őspark levegőjét megérezve be-szívom a kampusz hangulatát, min-den reggel kihúzó magam, hiszen nemcsak az én álmom vált valóra, de része vagyok a jövőnek és a fejlő-désnek is.

Az állatorvosok közös élményét és a különböző generációk beszélgetéseinek alapját szolgálják az évről évre megtartott rendezvények, bulik.

Az Állatorvos-tudományi Kar elsőéves hallgatói a minden évben megszervezésre kerülő gólyatábor-ban ismerkednek meg egymással, s néhány oktatójukkal. A szorgalmi időszak második hetében, a kollé-giumban történik az avatásuk, amely-t az oktatók előtt erősítenek majd meg a novemberi Gólyabálon. Minden csütörtökön van Equus-klub. Kedvelt a nemzetközi nap.

Nagy hagyománya van az őszi Marek- napoknak, amikor a hallgatók közös erővel disznót vágnak a kollégium udvarán. A tavaszi Equus-napok évek óta az egyik leg-jelentősebb diák-hagyomány. Ekkor oktatók és hallgatók mérik össze erejüket sportrendezvényeken és szellemi vetélkedőkön, valamint állataikkal együtt vonulnak végig a hallgatók az egyetemtől a kollégium-ig. Régmúltra tekint vissza a Butykos néptáncsoport, tagjai a

forradalom állatorvos és hallgató ál-dozatainak emlékére.

Az évente novemberben megren-dezésre kerülő Tudományos Diákkö-ri Konferencián hallgatók mutatják be, védik meg az oktatói bizottság előtt színvonalas kutatásaik alapján összeállított dolgozatukat. A sikeres dolgozatot készítő hallgató munkáját jeles szakdolgozatjeggyel értékelik.

Lassan hagyománnyá válik a Kar Aulájában megszervezésre kerülő Állatorvosi Koncert, amelynek öle-tét a korábbi karácsonyi koncertek adták. Az a célunk, hogy a Kar terü-letén, évente megrendezzünk egy olyan kulturális eseményt, melyen a hallgatók és az oktatók eddig ismer-

etlen oldalukról mutatkoznak be. Bízom benne, hogy a tanulás, a gyakor-latok és a vizsgák nehézségei mellett a koncertre készülődés, a közös iz-gulás és siker olyan csap-tattá kovácsol minket, amely az állatorvosi ösz-szetartozást erősíti! Mert ez az öt év túlélhető, de sokkal jobb megélni!

Gólyabálon minden évben bemu-tatkoznak. A kollégiumban ökume-nikus Bibliakör működik, hetente filmklub várja az érdeklődőket, íj-szattal, valamint fényképkészítéssel ismerkedhetnek a hallgatók.

Minden évben október 23-a előtt megemlékezést tartanak az '56-os

Elérhetőségeink

**Szent István Egyetem
Állatorvos-tudományi Kar**

1078 Budapest, István u. 2.

Telefon: +36 (1) 478-4100

E-mail: webmaster@aotk.szie.hu

Honlap: www.univet.hu